

Bange for nye udfordringer? Med Gud lykkes det!

Fear of challenges? With God you will succeed!

Kristen Videnskabs Herold, 12.2011

Irmela Wigger

En veninde som boede på landet, købte engang to små gæslinger. Snart fulgte de hende overalt. Da der var gået nogle uger, ville hun gerne give dem bedre mulighed for at svømme end i den lille vandpyt i haven. Så hun besluttede at tage dem med hen til det lokale gadekær. På vej derhen fulgte nysgerrige naboer og børn med for at se de små gæslinger svømme. Men da de kom hen til gadekæret, ville gæslingerne absolut ikke i vandet men gemte sig bag min veninde. En nabo, som var sikker på, de ville nyde at svømme, når de først var i vandet, smed dem simpelthen ud i søen. De svømmede imidlertid så hurtigt de kunne mod bredden og var derefter ikke til at få i vandet igen.

Så gik hele gruppen hjem. Fra da af blev gæslingerne inde i haven, og de var tilfredse med deres lille vandpyt. De lærte aldrig friheden at kende – den frihed, de kunne have oplevet ved at svømme ude i den større sø. Det var deres frygt for noget nyt, der holdt dem fra det.

Har vi ikke alle været i lignende situationer? Der åbner sig skønne, nye muligheder for os: for eksempel tilbud om et spændende job, mulighed for en længe ønsket rejse til et fremmed land, medvirken i et teaterstykke eller en koncert eller måske bliver man valgt til et krævende arbejde for kirken. Alt sammen muligheder for at bruge vores evner. Men pludselig får vi kolde fødder og tager ikke imod muligheden af bare frygt for ikke at kunne klare udfordringen. Og lige som gæslingerne vil vi meget hellere blive i vores „lille vandpyt“ og går så glip af muligheden for at afprøve vores talenter.

I Bibelen kan vi i Mattæus Evangeliet, kapitel 14 læse om en af Jesu disciple, der overvandt sin frygt og lærte en lektie for livet. Jesus bad engang sine disciple om at gå i en båd og tage over til søens anden bred, mens han fik folkeskarerne til at gå hjem. Da alle var taget af sted, gik han op i bjergene, hvor han begyndte at bede. Båden var allerede sejlet og var midt ude på søen, da Jesus besluttede at tage ud til dem, til fods. Da disciplene så ham komme vandrende på søen, blev de forfærdede og troede det var et spøgelse. Men Jesus talte til dem og sagde: „Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!“ Peter spurgte imidlertid, om han måtte komme ud på vandet til Jesus, og Jesus sagde: „Kom!“ Peter gik så også på vandet, men da han blev bange, begyndte han at synke. Jesus rakte Peter hånden og reddede ham.

I denne beretning er der et par detaljer, der er værd at se nærmere på. Hvorfor bad Peter om tilladelse til komme ud til Jesus? Jeg tror, at Peter ville være sikker på, at en guddommelig autoritet støttede op om hans ønske. Så længe han stolede på det og havde sit blik rettet mod Jesus, var han i stand til at gå på vandet. I det øjeblik han imidlertid så på bølgerne og blev bange, begyndte han at synke. Dog selv i dét øjeblik, fyldt af frygt, var hans liv i sikkerhed, og han var i stand til at erfare Kristus-nærværet, som altid er her og redder os fra enhver tilsyneladende fare.

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Der må udskrives op til 100 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervsmæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@cspcs.com, med emnet "Copyright Request" på engelsk.

Hvad skete der med de andre apostle? De oplevede ikke den opløftende følelse af herredømme over de oprørte bølger. De lærte heller ikke den følelse af sikkerhed at kende, som Peter oplevede: at Kristus altid er nær og kan redde os. Peter havde forladt en formodet sikker plads i materien (båden) for så at vælge en tilsyneladende usikker vej til åndeligt herredømme, og da han var ved at synke, forsøgte han ikke at komme tilbage til båden men vendte sig til Kristus for hjælp og blev reddet.

Denne beretning i Bibelen illustrerer det mod, der skal til for at bryde ud af gamle og traditionelle vaner, ja, til at forlade en „sikker båd“ for at være i stand til at erfare den magt og de muligheder, der ligger og venter på os, når vi er parate til helt og fuldt at stole på Gud. Og når vi går et stykke videre og lærer at overvinde frygten for det menneskelige livs stormfulde kaos, da kan vi med Kristi hjælp tackle enhver vanskelig situation. Mary Baker Eddy, som opdagede de guddommelige love, der ligger bag Jesu helbredende virke, skrev i et af sine værker: „Jesus lærte os at vandre *over*, ikke *ind i* eller *med*, materiens, eller det dødelige sinds, strømme.“ (Det Godes Enhed s. 11).

Eddy var selv et glimrende bevis på, at vi kan overvinde al modstand i vores liv, hvis vi følger Kristus Jesus som vores Vejleder. For en kvinde var der i slutningen af det 19. århundrede kun få muligheder for at bestemme over sit eget liv, men hun lod sig ikke påvirke af disse triste udsigter. Efter mange år med sygdom og lidelse, som enke og senere i vanskeligheder i andet ægteskab, fandt hun endelig, nøglen til frihed og sundhed i Bibelen. Efter hun var blevet helbredt af kvæstelser, hun havde fået som følge af en ulykke, studerede hun Bibelen i tre år og opdagede, at bag Jesu lære og helbredelser er der en for alle tider virksom lov, som også er tilgængelig i dag. I sit hovedværk, *Videnskab og Helse med Nøgle til Skriften*, skrev hun alt det ned, som hun havde opdaget i sit bibelstudium, for at andre mennesker også kunne lære at helbrede, som Jesus gjorde og opleve den frihed, der følger med, når vi lader os lede af Gud.

Af egen erfaring ved jeg, at det ikke altid er så let at have det fornødne mod til at forlade indgroede vaner, når nye opgaver pludselig kommer uventet ind i vores liv. For nogle år siden blev jeg bedt om at holde en tale i en Kristen Videnskabs plejeforening. Efter talen blev jeg spurgt, om jeg ikke kunne tænke mig at blive Kristen Videnskabs foredragsholder. Jeg må tilstå, at jeg blev temmelig forskrækket over dette forslag og svarede med et klart *Nej!* Årsagen var, at jeg tvivlede på, om jeg var god nok til at udtrykke mig på et sprog, der ikke var mit modersmål. Jeg spurgte også mig selv, om jeg vidste nok om Gud og Hans almagt til at kunne forklare det for andre. De følgende uger tænkte jeg på det og bad jeg meget omkring det. Der syntes at være flere forhold, der talte imod, at jeg skulle være foredragsholder og kun nogle få, der talte for det. Ganske som Jesu apostle turde jeg ikke stige ud af den tilsyneladende sikre båd. Men til sidst opgav jeg al modstand og overlod det hele til Gud. Kun Han kunne bestemme, hvad der var det rigtige for mig. En uge derefter blev jeg ringet op fra Moderkirken og spurgt, om jeg ville være foredragsholder. Denne gang var jeg forberedt og sagde *Ja*. Det viste sig at være et arbejde, som jeg virkelig nød. Jeg mødte mange dejlige mennesker, og jeg lærte en masse.

Ligesom Peter var jeg også nødt til at holde mig fuldstændigt til guddommelig hjælp i en svær situation. En gang var jeg inviteret til at holde et foredrag i København. Jeg glædede mig meget til dette foredrag, da jeg kunne holde det på mit modersmål. Men dagen før det skulle holdes, følte jeg alle tegn på en forkølelse, og næste morgen havde jeg næsten ingen stemme. Jeg bad en Kristen Videnskabs praktiserende om at støtte mig i bøn. I

slutningen af vores samtale bad hun mig tænke over *misundelse* og arbejde i bøn med det. Først vidste jeg ikke rigtigt, hvordan jeg skulle begynde. Men jeg havde lært altid at begynde med Gud og rette mine egne tanker. Det gjorde jeg så, selv om jeg var overbevist om, at jeg overhovedet ikke var misundelig på nogen.

Selv om misundelse er temmelig udbredt, så tager de fleste det ikke så alvorligt. Men jeg spurgte mig selv, hvorfor det forholder sig sådan, når Bibelen taler helt anderledes om den slags? Er Det tiende Bud ikke en påmindelse om misundelse, når der står: „Du må ikke begære din næstes hus! Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget der hører din næste til!“ (Anden Mosebog 20: 17)? Det var misundelse, der fik Josefs brødre til at sælge ham til slavehandlere, (Første Mosebog 37: 4). I Apostlenes Gerninger bliver misundelse bragt i sammenhæng med vrede, uenighed, had og mord. Pilatus blev klar over, at det var af misundelse, at ypperstepræsterne havde udleveret Jesus. (Markus-Evangeliet. 15: 10)

Jeg indså, at det at anse misundelse for noget ganske harmløst nu kom og forsøgte at angribe mit foredragsarbejde. Mens jeg vendte mig til Gud i bøn for at overvinde dette angreb, opdagede jeg pludselig, at jeg var misundelig på de mandlige foredragsholdere, som for det meste havde deres koner i i baglandet til at ordne hus og hjem, så de havde mere tid til at forberede deres foredrag, mens jeg ved siden af mit arbejde som foredragsholder og arbejdet i huset, også måtte sørge for min mor og for mit barnebarn. Jeg rettede straks disse dårlige tanker og følelser. Det var ikke min opgave at tænke på andre menneskers opgaver og arbejde. Hver især får sine opgaver af Gud, og Gud giver os kun, hvad vi kan klare. Jeg indså, at jeg virkelig havde grund til at være taknemmelig for den glæde, jeg dagligt oplevede i samvær med min mor og mit barnebarn. Derefter sov jeg virkelig godt. Næste morgen kunne jeg imidlertid stadig ikke tale, ja selv lige før foredraget kunne jeg ikke tale højt. Men jeg vidste, at jeg var helbredt og satte min lid til Gud. Da jeg begyndte på mit foredrag blev min stemme helt klar og tydelig, og efter foredraget var der en, der sagde, at min stemme havde lydt så dejlig.

Ja, Gud kender vores individuelle kvaliteter. Og de opgaver, han giver os, kan vi uden frygt påtage os, også hvis de kræver af os, at vi kommer ud af vores „trygheds- zone.“

I sit forord til *Videnskab og Helse* skriver Mary Baker Eddy på første side: „For dem, der støtter sig til det opretholdende uendelige, er dagen i dag rig på velsignelser.“ For dette løfte kan det betale sig at forlade gamle, begrænsende forestillinger om et liv fanget i materien og slå følge med Gud.

Irmela Wigger er Kristen Videnskabs praktiserende og lærer. Hun tilbragte syv af sine barndomsår i Danmark og bor nu i Hamborg, Tyskland. For at læse mere om Irmela, se venligst denne artikel: ["At elske og at tjene."](#)